

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 644. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868446448/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Haandmænge, beholder Doctoren Hr. Fiffikus's falske Næse i sin Haand, og genkender i ham sin Ungdomsven, forhenværende Socialist og Frihedssanger, Republikaner og Kongemorder, nu forfremmet til virkelig Gehejme-Kongelig-Liv-Spion. De kaster sig i hinandens Arme, og Fiffikus meddeler sit Ærind, dog først efter at have forvisset sig om, at Doctoren ikke nærer nogen besværlig eller oprørsk politisk Tro. Da denne, som ser, hvilken mægtig Mand han har for sig, knælende har forsikret, at han ikke tror paa noget som helst andet end det, at Thalerstykkerne er runde, saa rykker Fiffikus ud med Hemmeligheden: «Tyskland, Fædrelandet, Luthers og Friedrichs Tyskland, Dronningen med de blonde Lokker, er svanger.»

Doctoren er lidt vantro. Kunde det ikke være Vattersot, opstaaet ved alle de nystiftede Afholdenhedsforeninger? — Nej, hun er frugtsommelig, og det eneste Underlige er, at det ikke har staaet at læse i Aviserne, der ellers altid meddeler, naar Sligt times Dronninger eller Prinsesser. — Og nu bringer Fiffikus den saliggørende Nyhed, at Doctoren som erfaaren Fødselshjælper er udset til Germanias Læge. Han og ingen Anden skal forløse hende. Han danser af Glæde, fordrer en Aarpenge og en Orden til Løn, beder den Anden hente Damen; men se — dér er hun allerede.

Trælle, der viser sig at være det reiløse Folk, bærer hende ind i en gylden Stol. Hun er en Blondine med fedt, venligt Ansigt, bred Mund, vandblaa Øjne. Som Germania bliver hun hilset, fejret, besunget. Men af en fortrolig Samtale mellem Fiffikus og hende erfarer vi, at hun aldeles ikke er det, hvorfor hun gælder. Han udspørger hende, om hun virkelig er i vel-signede Omstændigheder; hun svarer, at han selv bedst maa vide det, han og de Andre, han har ført til hende. Fra Gaden har han trukket hende op og afrettet hende til hendes Rolle. Den officielle Germania er hun — og hun har gjort Alt, hvad de fiffige Hoveder befalede hende at gøre, hun har nikket og knælet og plapret Bønner paa Kommando. Saaledes er hun nu ogsaa paa Kommando bleven frugtsommelig. — Han udskælder hende, truer hende med Prygl; hun haaner ham og truer paa sin Side med at løbe sin Vej, saa kan han se, hvor han atter faar en Germania fra.

Men i Nattens Mulm og Mørke er en fremmed, ubekendt Kvinde traadt frem paa Gaden udenfor Huset, jaget og fordrevet